

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 12 listopada 2015 r. – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras/Gintaras Dockeyvičius i Jurgita Dockeyvičienė

(Sprawa C-587/15)

(2016/C 027/21)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Pozostałe strony postępowania: Gintaras Dockeyvičius i Jurgita Dockeyvičienė

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, art. 10 ust. 1 i 4 i art. 24 ust. 2 dyrektywy 2009/103 ⁽¹⁾, art. 3 ust. 4, art. 5 ust. 1 i 4, art. 6 ust. 1 i art. 10 przepisów wewnętrznych ⁽²⁾ oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (łącznie lub odrębnie, lecz bez ograniczania się do ww. przepisów) należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy:
  - krajowe biuro ubezpieczeniowe (biuro A) wypłaca odszkodowanie stronie poszkodowanej w wypadku drogowym, który miał miejsce w państwie członkowskim, w którym biuro to jest zarejestrowane, ponieważ obywatel innego państwa członkowskiego odpowiedzialny za szkodę nie był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej;
  - ze względu na to odszkodowanie biuro A wstępuje w prawa strony poszkodowanej i domaga się od krajowego biura ubezpieczeniowego w kraju pochodzenia osoby odpowiedzialnej (biura B) zwrotu kosztów poniesionych w ramach zaspokojenia roszczenia;
  - biuro B spełnia wystosowane przez biuro A żądanie zwrotu, bez przeprowadzenia własnego niezależnego dochodzenia i bez zwrócenia się o udzielenie dodatkowych informacji;
  - biuro B wszczyna postępowanie sądowe przeciwko pozwanym (osobie odpowiedzialnej i właścicielowi pojazdu) dotyczące roszczenia regresowego z tytułu poniesionych wydatków,

powód w tym postępowaniu (biuro B) może uzasadnić swe roszczenie względem pozwanych (osobie odpowiedzialnej i właściciela pojazdu) wyłącznie okolicznością, że dokonał wypłaty na rzecz biura A i na powódzie tym nie spoczywa żaden obowiązek ustalenia, że zostały spełnione przesłanki powstania odpowiedzialności cywilnej pozwanego/osoby odpowiedzialnej (wina, czyn bezprawny, związek przyczynowy i wysokość szkody) oraz żaden obowiązek ustalenia, że przy wypłacie odszkodowania stronie poszkodowanej prawo innego państwa zostało właściwie zastosowane?

- 2) Czy art. 24 ust. 1 akapit piąty lit. c) dyrektywy 2009/103 i art. 3 ust. 1 i 4 przepisów wewnętrznych (łącznie lub odrębnie, lecz bez ograniczania się do ww. przepisów) należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że przed wydaniem ostatecznej decyzji o wypłacie odszkodowania za szkodę poniesioną przez stronę poszkodowaną biuro A musi poinformować w jasny i zrozumiały sposób (także uwzględniając język, w jakim dostarczane są informacje) osobę odpowiedzialną i właściciela pojazdu (jeśli nie jest to ta sama osoba) o wszczęciu procedury zaspokajania roszczeń i jej przebiegu oraz zapewnić im odpowiedni czas na przedłożenie uwag lub zastrzeżeń dotyczących decyzji, jaka ma być wydana w odniesieniu do wypłaty odszkodowania i jego wysokości?

- 3) Jeśli na pytanie 1 zostanie udzielona odpowiedź przecząca [czyli, jeśli pozwani (osoba odpowiedzialna i właściciel pojazdu) mogą wymagać od powoda (biura B) przedstawienia dowodów lub mogą podnieść wszelkie zastrzeżenia lub wątpliwości dotyczące m. in. okoliczności wypadku drogowego, stosowania przepisów prawnych dotyczących odpowiedzialności cywilnej osoby odpowiedzialnej, wysokości szkody oraz sposobu jej obliczenia], to czy art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 24 ust. 2 dyrektywy 2009/103 oraz art. 3 ust. 4 akapit drugi przepisów wewnętrznych (łącznie lub odrębnie, lecz bez ograniczania się do ww. przepisów) należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że niezależnie od faktu, iż biuro B przed wydaniem ostatecznej decyzji nie zwróciło się do biura A o dostarczenie informacji na temat wykładni ustawodawstwa obowiązującego w kraju, w którym miał miejsce wypadek oraz zaspokojenia roszczeń, biuro A musi w każdym razie dostarczyć biuro B te informacje na jego wniosek, wraz z wszelkimi innymi informacjami, których biuro B potrzebuje w celu ustalenia swego roszczenia [regresowego] względem pozwanych (osoby odpowiedzialnej i właściciela pojazdu)?
- 4) Jeśli na pytanie 2 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca (czyli jeśli na biurze A spoczywa obowiązek poinformowania osoby odpowiedzialnej i właściciela pojazdu o procedurze zaspakajania roszczeń i umożliwienia im podniesienia zastrzeżeń dotyczących odpowiedzialności lub wysokości szkody), jakie konsekwencje będzie miało niewypełnienie przez biuro A tego obowiązku dostarczenia informacji w odniesieniu do:
- (a) spoczywającego na biurze B obowiązku spełnienia przedstawionego przez biuro A żądania zwrotu wydatków;
  - (b) spoczywającego na osobie odpowiedzialnej lub właścicielu pojazdu obowiązku zaspokojenia roszczenie regresowego względem biura B z tytułu poniesionego przez to biuro wydatków?
- 5) Czy art. 5 ust. 1 i art. 10 przepisów wewnętrznych należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że – uwzględniając okoliczności niniejszego przypadku, a zwłaszcza te wymienione poniżej – kwotę wypłaconą tytułem odszkodowania przez biuro A stronie poszkodowanej należy traktować raczej jako ryzyko ponoszone przez samo biuro A, które nie prowadzi do naprawienia szkody (chyba że ryzyko to jest ponoszone przez biuro B) niż zobowiązane pieniężne spoczywające na innej osobie uczestniczącej w tym samym wypadku drogowym:
- najpierw organ odszkodowawczy (biuro A) oddalił żądanie strony poszkodowanej o wypłatę odszkodowania;
  - z tego względu strona poszkodowana wszczęła postępowanie sądowe, wnosząc o wypłatę odszkodowania;
  - powództwo wniesione przeciwko biurze A zostało oddalone przez sądy niższych instancji jako bezzasadne i nieoparte dowodami;
  - ugoda pomiędzy stroną poszkodowaną a biurem A została zawarta dopiero przed sądem wyższej instancji, po tym jak sąd ten podkreślił, iż, jeśli strony odmówią zawarcia ugody, sprawa zostanie przekazana do ponownego rozpoznania;
  - biuro A uzasadniło swą decyzję o zawarciu ugody zasadniczo na tej podstawie, że dzięki temu uniknie dodatkowych kosztów spowodowanych przedłużającym się postępowaniem;
  - w niniejszym postępowaniu żaden sąd nie ustalił odpowiedzialności (winy) pozwanego uczestniczącego z wypadku drogowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263, s. 11).

⁽²⁾ Przepisy wewnętrzne Rady Biur przyjęte przez Umowę zawartą w dniu 30 maja 2002 r. między krajowymi biurami ubezpieczeniowymi państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz innych państw stowarzyszonych, która stanowi dodatek do decyzji Komisji 2003/564/WE z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie stosowania dyrektywy Rady 72/166/EWG w odniesieniu do kontrolowania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 192, s. 23).